

1980

Hyvät Salme Myyryläisen omaiset ja ystävät

Salmen pitkäaikaisena kansanedustajatoverina kerron muutamalla sanalla, millaisena koin Salmen työtoverina, puoluetoverina ja hyvänä ystävänä.

Ennenkaikkea Salme oli minulle hovikamppaaja, sillä politiikotkin ovat vain ihmisiä ulkoisine olemuksineen. Useana aamuna, kun pyyhälsin junalta eduskuntaan, riensin suoraan Salmen huoneeseen, jossa heti sain kamalat pauhut: Miten sinulla nyt taas on ne papiljotit olleet päässäsi, kun täällä päällä on yksi tällainen töyhtö. Sitten seurasi hätäinen tupeeraus, jonka aikana keskustelimme töistämme ja maakunnan asioita, puhetilaisuuksista ja kokouksista. Kummalla on vuoro missäkin tilaisuudessaamme pitää polttiittinen tilannekatsaus. Sitten Salme ojensi peilin ja sanoi, että ton parempaa susta ei kukaan saa ja katso nyt vähän sitä hamettasiskin. Se on liian suuri sinulle. Mitä sinä aina teetät tuollaisia säkkeitä kaikki pukusi. Salme oli aina sievä ja hyvin hoidettu ja minä kuin maatalon karjako huolimaton ja homsottava. Minä aina puolustelin, etten muka ehdi hoitaa kauneuttani, mutta laiskuuttahan se vaan oli.

Joka alallahan on myös kiinnitettävä ulkoiseen

olemukseen huomiota. Salme oli tullut eduskuntaan liiketoiminnasta myyminen edustajan työstä, jossa tuhruiselta myyjältä ei kukaan olisi ostanut mitään.

Muuten meillä oli ihanat välit. Koskaan emme riidelleet aina yritimme yhdessä ajaa maakunnan asioita ja kumpikin erikseen itseämme kiinnostavia asioita omissa valiokunnissamme. Monessa vaalipiirissä edustajat omat samassakin puoleessa kuin kissa ja koira. Ehkämeillä auttoi hyvään sopuun se, että kumpikin edustimme vaalipiirimme puolikasta, sillä tavalla, että Salme sai pääasialliset äänensä täältä Lahden puolesta ja minä taas vaalipiirin toisesta päästä. Jos olisi ollut kilpailtava samoista äänestäjistä, olisimme mekin kenties kysäilleet toisiamme.

Juuri kuin Salmen muistoksi soi tänä aamuna radiossa niin kaunis tuntemattoman runoilijan laulu: Taas siunattu päivä tuo valoaan ja synneistä meidät päästää. Sun enkeli veisasi kunniataa, kun autuuden päivä nousi. Taas lintunen nousi korkeuteen, niin kauan kuin silmämme kansi, niin sielumme nousi korkeuteen ja luojalle kiitosta antaa. Ehkä meidänkin tulee vain kiittää siitä, että keskuudessa,,e sai edes hetken olla Salmen kantainen enkeliin verrattava ihminen, joka oli niin hyvä, että sotia ei koskaan syttyisi, jos olisimme vähäisemmässäkään määrin Salmen kaltaisia. Sopu vallitsisi kaikkialla.